

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιδ΄ 16-24 Μτθ. κβ΄ 14)
15 Δεκεμβρίου 2019**

Ἡ παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου, ποὺ διαβάζεται σήμερα, Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων, εἰκονίζει καθαρὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ ἐκφράζεται στὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Δηλαδή ἡ πρόσκληση γιὰ συμμετοχὴ τῶν ἀνθρώπων στὸ Μεγάλο Δεῖπνο, εἶναι πρόσκληση γιὰ νὰ δεχθοῦν νὰ γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ κοινωνήσουν τὸ πανάγιον Σῶμα καὶ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μελετήσουμε γιὰ λίγα λεπτὰ τὴν παραβολὴν ποὺ σήμερα ἀκούσαμε.

Κάποιος ἄνθρωπος προσκάλεσε σὲ δεῖπνο ὅσους φαίνονταν ὅτι εἶναι φίλοι του, γιὰ νὰ περάσουν λίγες ὥρες στὴ δική του χαρὰ. Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον περιφρόνησαν τὴν πρόσκλησή του ὁ καθένας γιὰ τὸν δικό του λόγο. Ὁ ἓνας εἶχε ἀγοράσει ἓνα κομμάτι γῆς καὶ δὲν εἶχε τὸν καιρό. Ὁ ἄλλος εἶχε ἀγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια καὶ εἶχε δουλειά. Κάποιος τρίτος μόλις εἶχε παντρευτεῖ καὶ δὲν εἶχε διάθεση νὰ ἀνταποκριθεῖ. Ἀφοῦ ὅμως ἀρνήθηκαν νὰ προσέλθουν ὁ οἰκοδεσπότης κάλεσε στὸ δεῖπνο τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἄστεγους, τοὺς κοινωνικὰ παραθεωρημένους.

Ἡ πρόσκληση αὐτὴ γιὰ τὸ μεγάλο δεῖπνο, ποὺ εἶναι τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀπευθύνεται καὶ στὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς προσωπικὰ καὶ συνεχίζεται μέσα στὴ Θεία Λειτουργία, ποὺ εἶναι ἡ συγκεφαλαίωση ὅλης τῆς Θείας Οἰκονομίας. Σ'αὐτὴν πραγματοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ καὶ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ συγχρόνως ἀποκαλύπτεται ἡ φύση καὶ ὁ χαρακτήρας τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μυστηρίου Θεανθρώπινης κοινωνίας.

Ἡ Λειτουργία εἶναι τὸ μυστήριον τῆς συνάξεως. Πρέπει ἀκλόνητα νὰ γνωρίζουμε καὶ νὰ θυμόμαστε ὅτι στὸ Ναὸ δὲν πηγαίνουμε γιὰ προσωπικὰς προσευχὰς, ἀλλὰ γιὰ νὰ συναχθοῦμε σὲ Ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν λέμε «πηγαίνω στὴν Ἐκκλησίαν», αὐτὸ σημαίνει πηγαίνω στὴ σύναξιν τῶν πιστῶν, ὥστε μαζὶ μὲ αὐτοὺς νὰ συγκροτήσω τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ ἐνεργοποιήσω αὐτὸ ποὺ ἔγινα τὴν ἡμέραν τῆς βαπτίσεώς μου, δηλαδή μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Πηγαίνω νὰ ὁμολογήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα, φαίνεται ότι δὲν ἔχουμε ὅλοι ἀκόμη τὴ συνείδηση τῆς βαθύτερης καὶ οὐσιαστικῆς σημασίας τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἢ τὰ θεωροῦμε ὡς ἀπλὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα, ὡς εὐκαιρίες ἀτομικῆς τελειώσεως καὶ σωτηρίας ἢ ὡς πράξεις ποὺ ἀφήνονται ἀποκλειστικὰ στὴν ἐπιθυμία ἐκάστου τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν προετοιμασία. Πόσο θλιβερὸ εἶναι νὰ ἀρνούμεθα τὴν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ ἔχουμε ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὰ ἐπίγεια. Ἦ περισσότερο ὅταν κοινωνοῦμε γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε μιὰ ὑποχρέωση ἢ γιὰ τὸ ἔθιμο ἢ ἀκόμη γιὰ τὸ καλὸ ! Ἄλλοι πάλι δὲν κοινωνοῦν ἐπειδὴ θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους ἀνάξιο. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κασσιανὸς γράφει « Δὲν πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τὴν Θεία Κοινωνία, ἐπειδὴ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀμαρτωλό. Ἀντίθετα πρέπει νὰ προσερχόμαστε πολὺ πιὸ συχνὰ γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ μὲ τόση ταπείνωση καὶ πίστη ποὺ νὰ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀνάξιο. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀγιότητα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη ποὺ μᾶς κάνει ἀξίους νὰ κοινωνοῦμε τὰ δῶρα Του καὶ ὄχι ἡ δική μας».

Ἡ συνεχῆς Κοινωνία εἶναι τὸ ἰδεώδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Δὲν πρόκειται γιὰ καμμιά ὑποχρέωση ἀλλὰ γιὰ πράξη ἀγάπης καὶ λατρείας πρὸς τὸν Θεό, ἀρκεῖ νὰ εἴμαστε ἀνέγκλητοι ἀπὸ τὸν πνευματικὸ μας.

Ἀδελφοί μου, ἄς μὴν ἀρνούμεθα τὴν αἰώνια πρόσκληση στὸ Δεῖπνο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, γιὰ νὰ μὴ στερηθοῦμε τὴ χαρὰ τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεό. Ἀμήν.

[dkpdf-button]